

BOŽÍ LÁSKA

Foto: archiv redakce

se projevuje MILOSRDENSTVÍM

Chodíme ke zpovědi, ke svátosti smíření, ke svátosti pokání. Vlastně bychom měli říkat, že slavíme svátost smíření. Proč? Není nic krásnějšího, než když Bůh odpouští. Je to slavnost lásky, která se projevuje milosrdenstvím. Bůh je k nám dobrý a odpouští nám.

Nejkrásnější věta

Věta: „Jsou ti odpuštěny hříchy,“ je nejkrásnější ze všech, které může člověk slyšet. Je to jako by poštovní doručovatel někomu doručil dopis, ve kterém by bylo napsáno: „Pane, na základě dobroty našeho šéfa se vám odpouští exekuce a všechny dluhy, které jste nadělal, jsme za vás zaplatili.“

Pravidelný servis

Často se ptáme, proč chodit často ke zpovědi. Dá se na to odpovědět celkem snadno. Každý uživatel počítače dobře ví, že občas je třeba použít cleaner-program a že se doporučuje jednou za rok celé Windows přeinstalovat. Pokud se nemá počítač zbytečně zpomalovat, jedná se o nutnost. Podobně zpověď je nutností, aby člověk zbytečně nepodléhal slabosti a nenechal se ovládnout hříchem.

Aby auto dobře a spolehlivě sloužilo, potřebuje pravidelně prohlídku a opravu porouchaných součástek. Kromě toho se musí doplňovat pohonné hmoty. Zpověď jednak opravuje to, co je v životě člověka porouchané, a pak je také pohonnou hmotou – tedy pomocí pro kvalitní život.

Zpověď nejen odpouští hříchy, ale také je zdrojem veliké Boží síly, kterou dostáváme. Funguje tedy jako dovolený, dokonce doporučený doping, který je k tomu zadarmo. Bůh nám ho dává z lásky. Doporučuje se přistupovat ke svátosti smíření jednou za měsíc, ve stanovený týden.

Zrcadlo není jen pro holky

Příprava na svátost smíření je především chvíle modlitby. Poprosíme Ducha svatého, aby nám dal poznat hříchy. Přečteme si z evangelií o tom, jak Ježíš odpouští (např. Lk 15, 1–10; Lk 15,7; Lk 15,11–32; Lk 19,1–10; Lk 23, 39–43; Jan 8,3–11). Pak se zamyslíme den po dni nad svým životem a nad tím, co v něm nebylo shodné s Boží vůlí. Následně si vezmeme zpovědní zrcadlo, které slouží k tomu, abychom si připomněli různé druhy hříchů. Kdybychom ho nepoužívali, mohlo by se snadno stát, že se z některé oblasti hříchů zpovídáme do podrobnosti a některé hříchy prostě opomeneme. Hříchy si můžeme klidně psát na papírek. Na závěr poprosíme Ježíše za odpuštění a poděkujeme mu za jeho milosrdenství.

Jsou dva druhy zpovědních zrcadel. Jednak existují obecná, ta je třeba použí-

Foto: archiv redakce

vat skoro pravidelně. K dispozici jsou dvě: v Kancionálu a pak v oficiální knize, kterou mají kněží pro svátost smíření a které je k dispozici v knihách „Neboj se, jen věř“ či „Pojď a následuj mě II“, které vyšly u Paulíněk. Druhá sorta zrcadel je speciální. Znamená to, že se zaměřují více na jednu oblast (např. láska k bližním, manželský slib, řízení motorových vozidel). Ta je možné si vzít občas na doplnění.

Lítost nemusí být spojena s proudem slz a s citem. Lítost je především věc vůle a modlitby. Lítost znamená, že sepnu ruce a řeknu: „Pane, ty jsi tak dobrý, dáváš mi tolik věcí a já jsem zase tohleto udělal. Odpust' mi prosím.“ Bez lítosti nemůže být odpuštění.

Ekologická katastrofa

Množina hříchů je definována: hřích je dobrovolné a vědomé přestoupení Božího příkázání. Podmnožinou hříchů jsou těžké hříchy, tedy takové, za které bychom, pokud bychom jich nelitovali, zasloužili po smrti peklo. Definujeme je jako dobrovolné a vědomé přestoupení Božího zákona ve vážné věci. Těžký hřích je největší ekologická katastrofa, která je myslitelná. Zamoří celého člověka i jeho okolí. Bez speciální pomoci je člověk ztracen. Záchranáři jsou v tomto případě kněží. Kněze lze nahradit skoro ve všem. Jakmile jde ale o svátost smíření a svátost eucharistie, je zcela nenahraditelný.

Těžké hříchy se tedy nepoznají podle toho, že mě moc mrzí, že se za ně více stydím atd. Je to takový čin, kterým popíráme Boží lásku v zásadních oblastech. Co je těžkým hříchem, poznáváme podle Písma. Konkrétně můžeme uvést aspoň tyto: nechodit na nedělní mši svatou, i když v tom

Maminka jednoho kněze říkala: „U zpovědi se člověk nesmí šetřit.“

nic vážného nebrání, magie, úmyslné zabití nevinného, potrat, eutanazie, velké pomluvy, velká krádež, spolupráce na určitých strukturách hříchů (tzv. sociální hřích – např. neplatit za zaměstnance pojištění), a pak dobrovolná a vědomá provinění proti mravní čistotě (např. manželský život před svatbou, cizoložství, oddávat se erotice, sebeukájení, homosexuální jednání).

Lehký hřích nás provází každý den. Není možné ho podceňovat, protože sice není naše spojení s Bohem, ale zhoršuje duchovní imunitu člověka, oslabuje ho. Lze říci, že jich máme tolik, že si je ani nejsme schopni zapamatovat. Platí důležitá zásada: při zpovědi jsme povinni vyznat všechny těžké, které jsme si uvědomili, a z lehkých vyznáme ty, na které jsme si při solidním zpytování svědomí vzpomněli.

Co si o mně pomyslí?

Vědomě, schválně zamlčený těžký hřích by byl další těžký hřích a Bůh by takovému člověku ve zpovědi nemohl odpustit. Řešením takové situace by byla nová zpověď, při které kající vyzná jak nevyznaný těžký hřích, tak i to, že ho při minulé zpovědi vědomě zamlčel, a že tedy byl neplatně u zpovědi.

A co když zamlčíme těžký hřích jen proto, že díky „děravé hlavě“ ho vyznat zapomeneme? Pak je sice ve zpovědi odpuštěn, ale přesto je třeba takový těžký hřích říci u nejbližší zpovědi.

Nikdy se neboj vyznat všechny hříchy ve zpovědi naplno a poctivě. Nestyděl ses hřešit? Proč by ses styděl tedy vyznat svůj hřích? Je to zásadní léčka ďábla. Nejprve k hříchu ponouká: „Nic to není, druzí to také tak dělají, proč bys to aspoň jednou nezkusil.“ Když člověk podlehne, ozve se svědomí a dotyčný si uvědomí, že hřešil a že jediná cesta z hříchu je zpověď. Ďábel ale ihned přiběhne a našeptává: „To tak, ještě o tom budeš říkat kněži. Co si o tobě pomyslí? Nech to být. Nikomu ani muk. Však si to vyřešíš sám.“

Myslíš si, že kněz bude tvými hříchy překvapen a něco špatného si o tobě pomyslí? Neboj se. Kněz, který zpovídá, zná paletu všech hříchů a jen tak něco ho nepřekvapí. Hřích je totiž velice fádni a nemá velkou

Foto: Zbyněk Pavienský

fantazii. Když kněz pozná, že se zpovídáš upřímně, potěší ho to, povzbudí tě a ještě se za tebe bude soukromě modlit. Takže se neboj ve zpovědi vyznat vše a hlavně to, za co se nejvíce stydíš.

Zpověď je posvátná a je záležitostí Boží. Proto kněz nesmí nikdy prozradit hříchy, ze kterých se mu někdo zpovídal. Říká se tomu zpovědní tajemství. Pod zpovědní tajemství ale nepadá to, co se hříchů netýká (např. co měl včera k večeři, co ho baví, jaké má kamarády, jak jednají druzí lidé).

Životní trenér

Kdo ve zpovědi upřímně vyznává i různá svá pokušení, ten zakusí, že jakmile jsou ďáblové nástrahy pojmenovány a někomu sděleny, často ďábel uteče a je po pokušení.

Někdy máme ve svědomí zmatek. Nejednou sami sobě nerozumíme. Mnohdy nám není něco jasné. Pak je dobré říci o tom ve zpovědi a naslouchat radám kněze. Kněz má nejen osobní zkušenost, ale i potřebné znalosti a jistě se bude snažit co nejlépe poradit.

Velikým darem v životě mladého člověka je, když najde kněze, který mu rozumí, a se kterým může hovořit o svém životě. Takový kněz je nejen zpovědník, ale stává se i duchovním doprovázejícím, jakýmsi trenérem, který má za cíl pomáhat nám v nejnáročnějším závodě, který se nazývá život. Cenou za vítězství je život věčný, nebe. Někdy je i vhodné se s ním domluvit, že se duchovní vedení bude konat mimo zpověď, aby bylo více času.

otec Jenda Balík

Foto: Zbyněk Pavienský

Sv. Dominik Savio měl heslo: „Raději zemřít, než těžce zhřešit.“

Nebojme se vyjadřovat lítost svými vlastními slovy!